

تأثیر سطوح مختلف صمغ آنقوزه بر برخی فاکتورهای بیوشیمیایی خون در جوجه های گوشتی

حسین تقوی^۱ - خلیل میرزاده^۲ - مسعود قربان پور^۳ - صالح طباطبائی^۲

دانشجوی کارشناسی ارشد دانشکده علوم دامی دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی رامین-اهواز^۱

استادیار دانشکده علوم دامی دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی رامین-اهواز^۲

استاد دانشکده دامپزشکی دانشگاه چمران- اهواز^۳

h.taghavi89@gmail.com

چکیده

این مطالعه جهت بررسی تأثیر سطوح مختلف صمغ آنقوزه بر برخی فاکتورهای بیوشیمیایی خون (گلوکز، کلسترول، تری گلیسرید، LDL و HDL) در جوجه های گوشتی به مدت ۶ هفته با استفاده از ۱۶۰ قطعه جوجه گوشتی نژاد راس ۳۰۸ در ۴ تیمار و ۴ تکرار و ۱۰ جوجه در هر تکرار انجام گرفت. تیمارها شامل ۴ سطح شاهد، ۰/۱، ۰/۲ و ۰/۳ درصد صمغ آنقوزه بود که به صورت سرک به جیره اضافه شدند. در پایان دوره آزمایش از هر واحد آزمایشی ۲ جوجه به طور تصادفی انتخاب و خون گیری به عمل آمد. نمونه های خون پس از جداسازی سرم به آزمایشگاه انتقال داده شد. آنالیز آماری این طرح، با استفاده از نرم افزار آماری SAS و در قالب طرح کاملاً تصادفی و مقایسه میانگین ها با آزمون چند دامنه ای دانکن انجام گرفت. در این مطالعه در بین فاکتورهای گلوکز، LDL و HDL تیمارهای مختلف، تفاوت معنی داری مشاهده نشد ($p > 0.05$)، اما بین تیمار شاهد و سطح ۰/۳ درصد در فاکتورهای کلسترول و تری گلیسرید اختلاف معنی داری مشاهده شد. ($p < 0.05$).

واژه های کلیدی: صمغ آنقوزه- گلوکز- کلسترول- تری گلیسرید- جوجه گوشتی.

مقدمه

با توجه به اثرات سوء آنتی بیوتیک ها بر روی بدن و مقاومت آنتی بیوتیکی در طیور و یا ممنوع شدن استفاده از آنتی بیوتیک های محرک رشد در سال ۲۰۰۶ و همچنین با توجه به ترویج اخیر وزارت جهاد کشاورزی مبنی بر پرورش مرغ بدون آنتی بیوتیک و نیز تمایل مردم به استفاده از گیاهان دارویی به جای داروهای شیمیایی، استفاده از این دسته از افزودنی ها که ضمن حفظ ویژگی های مطلوب، فاقد تبعات سوء بهداشتی و زیست محیطی می باشند، سال هاست مورد توجه همه ی پژوهشگران قرار گرفته است (آنغوزه، ویکیدیا و فاتحی و همکاران، ۲۰۰۴). یکی از این دسته افزودنی ها، گیاهان دارویی با خاصیت تقویت سیستم ایمنی، خاصیت آنتی اکسیدانی و خاصیت آنتی بیوتیکی است که باید بیشتر مورد بررسی قرار گیرند. گیاه آنغوزه از تیره ی چتریان (Umelliflorae) و جنس Ferula می باشد که تیره ی چتریان گیاهانی اکثراً علفی دوساله یا چند ساله، با ساقه های میان تهی، برگ های متناوب و دارای تقسیمات زیاد و غلاف پهن، گل آذین چتری، گل ها دوجنسی و میوه دو فندق می باشند (عیدی، ۱۳۸۵). پراکنش آن در ایران در خراسان، بلوچستان (دامنه های تفتان)، کرمان و جنوب فارس است (آنغوزه، ویکیدیا و عیدی، ۱۳۸۵). شیره ی شیرین رنگ با بوی بسیار قوی که از ریشه ی گیاه بر اثر تیغ زدن به دست می آید، اولئوگم رزین بسیار با ارزشی است که مصارف دارویی و صنعتی فراوانی دارد. نوع اشکی (مرغوب) این گیاه حاوی فرولیک اسید و اسانس فرار است.